

Sygn. akt II K 814/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Dominika Lechowska

po rozpoznaniu w dniu: 17 września 2013r.

s p r a w y : **S. A.**

syna W. i I. z domu S.

urodzonego w dniu (...) we W.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od listopada 2010 roku do lutego 2011 roku w K. woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd właściciela spółki (...) co do zamiaru zapłaty za zamówione roboty budowlane oraz podmiotu na rzecz którego roboty są wykonywane, w ten sposób, że po zapewnieniu o wypłacalności spółki (...) zamówił wykonanie rozdzielni elektrycznej o wartości 32.511 zł jako prezes w/w spółki przy czym prace faktycznie zostały wykonane na rzecz Agencji (...) albowiem wskazane przez S. A. sztolnie dzierżawione były przez Agencję (...), a następnie nie zapłacił za wykonane roboty budowlane działając tym samym na szkodę spółki (...),

tj. o czyn z art. 286 §1 k.k.

2. w okresie od grudnia 2010r. do grudnia 2012r. w K. woj. (...) działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem w celu udaremnienia zaspokojenia swojego wierzyciela spółki (...) oraz uniemożliwienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w J. sygn. V GN 772/11, udaremniał zaspokojenie spółki (...) na kwotę 39.319 zł w ten sposób, że usunął ze spółki (...) całość posiadanych przez spółkę tę aktywów w łącznej kwocie 166 449,80 zł,

tj. o czyn z art. 300 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

3. w okresie od grudnia 2010r. do grudnia 2012r. w K.woj. (...)działając czynem ciągłym z góry powziętym zamiarem, przywłaszczył sobie powierzone mu mienie należące do spółki (...) sp. z o.o.oraz Z. K. (1)w postaci środków pieniężnych w kwocie 166449,80 zł w ten sposób, że pełniąc funkcję prezesa spółki (...) pieniądze w w/w kwocie wpłacane przez Z. K. (1)na konto spółki (...)wykorzystał dla sfinansowania własnej działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą Agencja (...)oraz dla prywatnych celów swoich i swojej żony,

tj. o czyn z art. 284 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

4. będąc prezesem jednoosobowego zarządu spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością prowadzącej działalność gospodarczą pod(...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę w K.pow. (...), woj. (...), do dnia 15 lipca 2011 r. wbrew nałożonemu na niego przez przepisy ustawy o rachunkowości obowiązki dopuścił do nie sporządzenia oraz nie złożył sprawozdania finansowego za pierwszy rok obrotowy w/w spółki we właściwym rejestrze,

tj. o czyn z art. 77 ust 2 ustawy o rachunkowości i art. 79 ust. 4 ustawy

o rachunkowości w zw. z art. 11§2 k.k.

5. będąc prezesem jednoosobowego zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, mającej siedzibę w K. pow. (...), woj. (...), do dnia 15 lipca 2012 r. wbrew nałożonemu na niego, przez przepisy ustawy o rachunkowości, obowiązki dopuścił do nie sporządzenia oraz nie złożył sprawozdania finansowego za drugi rok obrotowy w/w spółki we właściwym rejestrze,

tj. o czyn z art. 77 ust 2 ustawy o rachunkowości i art. 79 ust. 4 ustawy

o rachunkowości w zw. z art. 11 §2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **S. A.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części pkt 1 wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 §1 k.k. i za to na podstawie art. 286 §1 k.k. wymierza mu karę roku pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **S. A.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 300 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 300 §2 k.k. wymierza mu karę 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego **S. A.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 3 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 284 §2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 284 §2 k.k. wymierza mu karę roku i 6 /sześciu/ miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznaje oskarżonego **S. A.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w pkt 4 i 5 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 77 ust 2 Ustawy o rachunkowości i art. 79 ust 4 Ustawy o rachunkowości w zw. z art. 11 §2 k.k., przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 §1 k.k. i za to na podstawie art. 77 ust 2 Ustawy o rachunkowości w zw. z art. 91 §1 k.k. i w zw. z art. 11 §3 k.k. wymierza mu karę 3 /trzech/ miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 86 §1 k.k. i art. 91 §2 k.k. orzeczone w pkt. I, II, III i IV wyroku wobec oskarżonego **S. A.** kary łączy i wymierza karę łączną 2 /dwóch/ lat pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 69 §1 k.k. i art. 70 §1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **S. A.** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 /pięć/ lat;

VII. na podstawie art. 39 ust. 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego **S. A.** zakaz prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta i pełnomocnika w spółce handlowej na okres 4 /czterech/ lat;

VIII. na podstawie art. 72 §2 k.k. zobowiązuje oskarżonego **S. A.** do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych P. K. i A. R. solidarnie kwoty 32.511 /trzydziestu dwóch tysięcy pięciuset jedenastu/ złotych w terminie 6 /sześciu/ miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz do naprawienia szkody w części poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego Z. K. (1) kwoty 83.224,90 /osiemdziesięciu trzech tysięcy dwustu dwudziestu czterech zł 90/100/ złotych w terminie 3 /trzech/ lat od uprawomocnienia się wyroku;

IX. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **S. A.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

X. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego **S. A.** na rzecz pokrzywdzonych P. K. i A. R. kwotę 420 / czterystu dwudziestu/ złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów ustanowienia pełnomocnika.

Sygn. akt II K 814/13

UZASADNIENIE

2 września 2010 r. S. A. posiadający wiedzę z zakresu historii regionu, turystyki górskiej w tym przewodnictwa założył z Z. K. (1), dysponującym wolnymi środkami pieniężnymi w kwocie 200.000 złotych spółkę (...) sp. zo.o. Założyciele ustalili kosztorys uruchomienia trasy wycieczkowej w sztolniach w K., który wraz z kosztem montażu instalacji elektrycznej zamykał się w kwocie netto 168.101,11 złotych. Na rzecz spółki (...) przełał kwotę 170.000 złotych a nadto dostarczył przewody energetyczne o wartości 24.281,18 złotych, płyty na kanał odwadniający o wartości 11.712,00 złotych oraz agregat prądowórczy o wartości 30.000 złotych. W tym czasie tereny będące miejscem inwestowania środków w/w spółki były przedmiotem najmu przez S. A. od Nadleśnictwa Ś. w K. w związku z prowadzeniem przez S. A. działalności gospodarczej pod nazwą Agencja (...). Na konto założone na potrzeby działalności gospodarczej S. A. w 2011 wpłynęła całość środków uzyskanych ze sprzedaży biletów w sztolni w K. w kwocie 89.684,07 zł. Od 19 sierpnia 2011 r. S. A. pełnił funkcję Prezesa Zarządu spółki Agencja (...) sp. z o.o. w K., której 100 % udziałów stanowi własność jego córki, K. A.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. A. k. 207-208, k. 252, zeznania świadka Z. K. (1) k. 166, k. 251-252, historia rachunku bankowego k. 172-175, kosztorys k. 176, zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej k. 105, k. 154-158, umowa najmu k. 128-130, wniosek o rejestrację spółki k. 301-315, umowa spółki k. 316-320, opinia biegłego z zakresu księgowości k. 362-369,

W listopadzie 2010 r. S. A. reprezentując jako Prezes jednoosobowego Zarządu spółkę Kopalnie (...) sp. z o.o. zawarł z A. R. i P. K., prowadzącymi w J. spółkę cywilną pod firmą (...) ustną umowę o wykonanie rozdzielni elektrycznej w (...), o wartości 32.511 zł., które to prace miały zostać wykonane na rzecz spółki (...), nie informując A. R. i P. K. o braku zamiaru zapłaty za powyższe prace oraz o fakcie, iż prace te będą wykonane faktycznie na rzecz innego podmiotu niż wskazany w umowie.

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. A. k. 207-208, k. 252 zeznania świadka P. K. k. 19, zeznania świadka A. R. k. 24-25, k. 48, zeznania świadka Z. K. (1) k. 166-168, zeznania świadka Z. Z. (1) k. 270, faktura VAT k. 20, faktura Vat k. 21, kopia akt komorniczych w sprawie Km 1928/11 k. 57-97,

W okresie od grudnia 2010 r. do grudnia 2012 r. S. A. celem udaremnienia zaspokojenia wierzyciela spółki (...) prowadzonej przez A. R. i P. K. oraz uniemożliwienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6 maja 2011 r. w sprawie sygn. akt VGN 772/11, usunął ze spółki (...) całość posiadanych przez tą spółkę aktywów w łącznej kwocie 166,449,80 złotych. Pozwem z dnia 19 kwietnia 2011 r. A. R. i P. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) domagali się zasądzenia od pozwanej spółki (...) sp. zo.o. w K. kwoty 31.068,76 zł. wraz z ustawowymi odsetkami. Nakazem zapłaty z dnia 6 maja 2011 r. w sprawie sygn. akt V Gnc 772/11 Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze zasądził na rzecz powoda dochodzoną powyższym kwotę wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu w kwocie 2806,00 zł. Postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Jeleniej Górze z dnia 12 grudnia 2011 r. sygn. akt Km 1928/11 umorzono z powodu bezskuteczności postępowanie egzekucyjne wszczęte na podstawie tytułu wykonawczego Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 6 maja 2011 r. sygn. akt VGNC 772/11., opinia biegłej z zakresu księgowości k. 362-369

Dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. A. k. 207-208 k. 252, zeznania świadka Z. K. (1) k. 166-168, zeznania świadka J. W. k. 181, postanowienie komornika k. 8, kopia akt komorniczych w sprawie Km 1928/11 k. 57-97, bilans z informacją o kontaktach k. 183-189, umowa leasingu k. 219-222, 227-238,

Także w okresie od grudnia 2010 r. do grudnia 2012 r. S. A. przywłaszczył sobie powierzone mu mienie należące do spółki (...) oraz Z. K. (1) w postaci 166.449,80 zł. w ten sposób, że pełniąc funkcję prezesa tej spółki wpłacane przez

Z. K. (1) na konto tej spółki pieniądze wykorzystał dla sfinansowania własnej działalności gospodarczej prowadzonej pod nazwą Agencja (...) oraz dla prywatnych celów swoich i swojej żony.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. A. k. 207-208, k. 252, zeznania świadka Z. K. (1) k. 166-168, zeznania świadka J. W. k. 181, zeznania świadka M. K. (1) k. 272, kopia akt komorniczych w sprawie Km 1928/11 k. 57-97, umowa o wykonanie dokumentacji projektowej k. 273-275, faktura k. 276, zestawienie operacji na rachunku bankowym k. 278-285, opinia biegłej z zakresu księgowości k. 362-369,

S. A., będąc prezesem jednoosobowego zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka z o.o z siedzibą w K., do dnia 15 lipca 2011 r. a następnie do dnia 15 lipca 2012 r. nie złożył za pierwszy i drugi rok obrotowy tej spółki sprawozdań finansowych do Sądu Rejonowego we Wrocławiu Wydziału Gospodarczego.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. A. k. 207-208, k. 252, zeznania świadka Z. K. (1) k. 166-168, odpis z rejestru przedsiębiorców k. 5-7, pismo Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej k. 159, pismo z (...) w K. k. 190,

S. A. nie jest upośledzony umysłowo, ani chory psychicznie. W okresie zarzucanych mu czynów nie miał zniesionej, ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozumienia zarzucanych mu czynów, ani pokierowania swoim postępowaniem

dowód: opinia biegłych z zakresu psychiatrii k. 397-398,

Oskarżony S. A. nie przyznał się w toku postępowania przygotowawczego do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że gdy zawierał umowę z firmą (...) dysponował środkami finansowymi na zapłatę. Środków tych nie posiadał natomiast w chwili wystawienia przez kontrahenta faktur. Ze środków finansowych przelanych przez Z. K. (1) opłacił ekspertyzę geologiczno – górniczą oraz zapłacił pracownikom sprzątającym i udrażniającym sztolnie. Środki finansowe od Z. K. (1) przeznaczył na opłacenie rachunków. Wyjaśnił, iż spółce (...) sprzedał należące do niego pojazdy w postaci quada i skutera śnieżnego, po czym je od tej spółki odkupił. Odkupując nie zapłacił jednakże za nabywany sprzęt. Przyznał, iż teren kopalni dzierżawiony jest przez niego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, którą finansował korzystając ze środków finansowych należących do spółki „(...)”. Przyznał również, iż od września 2011 r. nie była prowadzona w spółce księgowość wobec braku środków finansowych. Do Sądu nie przedłożył bilansu. Wyjaśnił, iż spółka utraciła płynność finansową w kwietniu 2011 r. Wniosku o jej upadłość nie złożył jednakże wobec faktu, iż nie posiadał na to środków. Oskarżony dodał, że kwotę 52.507 złotych którą wypłacił z kasy spółki (...) przeznaczył na raty za leasing dwóch pojazdów marki N. (...) i Q., których oskarżony jest leasingobiorcą. Kwota ta nie była kosztem działalności spółki (...). Środki te zużył ponieważ nie zastanowił się, iż umowy należy przepisać na spółkę. Środki finansowe spółki (...) służyły do opłacenia rat najmu terenów wynajętych przez Agencję (...). Na okoliczność powyższych wydatków nie posiada faktur jak i list płac. Oskarżony wyjaśnił, że nie zapłacił firmie (...) za wykonanie umówionej instalacji elektrycznej. Dodał, że spółka (...) nie posiadała żadnych dochodów poza wpłatami od Z. K. (1). Odnosząc się do kwoty 3800 złotych wypłaconych jego żonie ze środków (...) podał, iż wydatek ten nie został zafakturowany, z uwagi na fakt, że przeznaczony został na potrzeby rodziny oskarżonego. Oskarżony wyjaśnił, iż dochody uzyskiwane ze sprzedaży biletów w sztolni przekazywał w całości agencji (...).

Składając wyjaśnienia w związku z konfrontacją ze świadkiem Z. K. (1) dodał, iż z biura rachunkowego otrzymywał informacje o braku dokumentów, których jednakże nie mógł donieść ponieważ ich nie posiadał. Przyznał, iż ekspertyzę geologiczno – geologiczną dla agencji (...) otrzymał przed zawianiem umowy spółki jednakże nie był w stanie za nią zapłacić, w związku z czym wydatek ten pokrył ze środków spółki (...). Przyznał również, iż utrzymywał Z. K. (1) w błędnym przekonaniu, że (...) dzierżawią teren sztolni, co nie było prawdą. Wyjaśnił, iż spółka (...) wprawdzie posiadała środki na zapłacenie wynagrodzenia spółki (...), jednakże oskarżony uznał, że ważniejsze z jego punktu widzenia jest przeznaczenie tych środków na własne cele, to jest zapłatę rat leasingowych i rachunków wobec lasów państwowych. Oskarżony wyjaśnił, iż przedmioty przeznaczone przez Z. K. (1) w postaci agregatu, płyt granitowych i przewodów

elektrycznych użytkuje na własne potrzeby w ramach prowadzonej działalności pod firmą Agencja (...). Pieniądze z konta (...) na konto żony przelał z uwagi na fakt, że jego osobiste konto bankowe było zajęte przez komornika.

Podczas postępowania sądowego oskarżony zmienił linię obrony i przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, nie podtrzymał poprzednich wyjaśnień w zakresie, w jakim pozostawały one w sprzeczności z jego przyznaniem się oraz uzgodnił z Prokuratorem i oskarżycielem posiłkowym warunki dobrowolnego poddania się karze, zaakceptowane przez Sąd.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Wyjaśnieniom oskarżonego złożonym w toku postępowania sądowego należało przydać walor wiarygodności, mając przy tym na uwadze fakt ich zgodności z całością zgromadzonego w toku postępowania dowodowego materiału dowodowego.

Z ich treścią korespondowały zeznania złożone przez świadków. Zeznania świadka Z. K. (1) pozwoliły na poczynienie ustaleń dotyczących okoliczności w jakich założył z oskarżonym spółkę „(...)”, ilości utraconych przez niego na rzecz oskarżonego środków finansowych i zasad, jakimi kierował się oskarżony dysponując cudzym mieniem. Zeznania świadków A. R. i P. K., uzupełnione zeznaniami świadka Z. Z. (2) stały się natomiast podstawą ustaleń dotyczących zawarcia z oskarżonym, reprezentującym spółkę (...), umowy o wykonanie rozdzielni elektrycznej, ich wiedzy dotyczącej podmiotu na rzecz którego mieli wykonywać przedmiotowe prace, zapewnień ze strony oskarżonego o zamiarze zapłaty za zlecone prace oraz bezskutecznego dochodzenia należności z tego tytułu od oskarżonego. W oparciu o treść wskazanych zeznań Sąd poczynił również zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego ustalenia dotyczące usunięcia przez niego mienia z majątku spółki (...) uniemożliwiającego egzekucję zapadłego wyroku nakazowego. Korespondujące z tymi zeznaniami wyjaśnienia oskarżonego pozwoliły także na ustalenie sposobu przywłaszczenia mienia spółki (...). Odnoszące się do relacji świadków wyjaśnienia S. A. pozwoliły nadto poczynić wiarygodne ustalenia dotyczące zarówno braku zamiaru zapłaty za zlecone prace, które to środki oskarżony zamierzał bowiem przeznaczyć na spłatę prywatnych rat leasingowych i prywatną dzierżawę gruntów od lasów państwowych. Relacja świadka J. W. oparta została na jej wiedzy wynikającej z faktu prowadzenia rachunkowości spółki (...) i potwierdziła przyznawany przez oskarżonego fakt usunięcia mienia spółki, braku dokumentowania wydatków ze środków przekazanych przez Z. K. (1) jak i zaniechanie przedłożenia przez S. A. dokumentów cesji uprawnień dotyczących przedmiotowych sztolni na rzecz (...). Zeznania świadka M. K. (1) korespondowały z wyjaśnieniami oskarżonego, w których przyznał, iż ekspertyza geologiczna – geologiczna została wykonana zanim doszło do zawarcia spółki (...).

Mając na uwadze wzajemną zgodność relacji oskarżonego z treścią zeznań wymienionych świadków jak i brak dowodów przeciwnych Sąd uznał te dowody za wiarygodne, pozwalające na poczynienie kategoriycznych ustaleń stanu faktycznego w sprawie.

Sąd nie skorzystał z treści zeznań złożonych przez świadka M. K. (2), albowiem nie wniosły one istotnych z punktu widzenia postępowania okoliczności do sprawy.

Podobnie za w pełni wiarygodne należało uznać dowody z dokumentów załączonych do akt postępowania wskazujących między innymi na sytuację majątkową zarówno spółki (...), jak i prowadzonej przez oskarżonego działalności gospodarczej pod firmą (...). Jasna, logiczna i wewnętrznie spójna treść opinii biegłej z zakresu księgowości pozwoliła na wiarygodne ustalenie kwoty usuniętej spod egzekucji oraz kwoty przywłaszczonej przez oskarżonego. Wątpliwości co do swojej trafności i wiarygodności nie budziły także wnioski opinii biegłych z zakresu psychiatrii. Zgromadzone dowody z dokumentów, sporządzone przez upoważnione do tego osoby, w przewidzianej prawem formie, mogły zatem z racji swojej wiarygodności stanowić podstawę ustaleń stanu faktycznego w sprawie.

Mając na uwadze przeprowadzoną analizę materiału dowodowego Sąd Rejonowy zważył, że oskarżony S. A. swoim zachowaniem w okresie od listopada 2010 r. do lutego 2011 r. wyczerpał znamiona czynu z art. 286§1 kk. Sąd zważył, iż w świetle ustalonego w sprawie stanu faktycznego nie budzi żadnych wątpliwości cel oskarżonego w postaci chęci osiągnięcia korzyści majątkowej w postaci uzyskania rozdzielni elektrycznej w użytkowanych na cele własnej

działalności gospodarczej sztolni, jak i połączone z jego realizacją niekorzystne rozporządzenie mieniem, polegające na wykonaniu zleconych prac o wartości 32.511 zł. przez pokrzywdzonych A. R. i P. K., współwłaścicieli spółki cywilnej (...). Brak jest również wątpliwości co do faktu wprowadzenia w błąd pokrzywdzonych poprzez zapewnienie o zamiarze zapłaty za te prace jak i poprzez wskazanie, iż są one wykonywane na rzecz spółki (...), nie posiadającej w rzeczywistości żadnych praw względem przedmiotowych sztolni.

Podobnie, nie budzi wątpliwości fakt, iż w okresie od grudnia 2010 r. do grudnia 2012 r. oskarżony działając ze z góry powziętym zamiarem udaremnienia zaspokojenia swojego wierzyciela, a to spółki (...) i uniemożliwienia wykonania orzeczenia Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze o sygnaturze akt V GN 772/11, usunął z majątku spółki (...) całość posiadanych przez tą spółkę aktywów o łącznej wartości 166.449,80 złotych. Jest oczywistym, z racji faktu, iż oskarżony osobiście zawierał umowę z właścicielami spółki (...), że posiadał on świadomość istnienia roszczeń finansowych. Pełniąc funkcję Prezesa, a także będąc założycielem spółki (...) znał sytuację finansową tego podmiotu, wiedział, iż poza wypłaconymi w całości środkami finansowymi nie dysponuje ona innymi zasobami pozwalającymi na zaspokojenie powyższego wierzyciela. Z tych względów w opisie przypisanego oskarżonemu czynu należało przyjąć znamię udaremnienia. Sąd podzielił przy tym stanowisko Sądu Najwyższego przytoczone przez Prokuratora w uzasadnieniu aktu oskarżenia, a wyrażone w uchwale z dnia 22 czerwca 1998 r. (I KZP 9/98 OSNKW 1998 nr 7-8, poz 31), zgodnie z którym dla bytu omawianego przestępstwa nie jest wymagane, aby w czasie podejmowania przez sprawcę działań wymienionych w art. 300§2 kk istniało już orzeczenie sądu lub innego organu, którego wykonanie sprawca chce udaremnąć.

Następnie Sąd zważył, iż zachowanie oskarżonego polegające na zainwestowaniu uprzednio usuniętych z majątku spółki (...) środków finansowych w kwocie 166.449,80 złotych w prowadzoną przez siebie działalność gospodarczą pod firmą Agencja (...), przeznaczeniu ich na własne potrzeby oraz potrzeby żony oskarżonego wyczerpało znamiona czynu z art. 284§2 kk. Środki te zostały uprzednio powierzone oskarżonemu, jako Prezesowi spółki (...), co uzasadnia przyjęcie kwalifikowanego typu czynu przywłaszczenia, określonego w art. 284§2 kk. Oskarżony rozporządził bezprawnie powierzonymi mu środkami finansowymi jak własnymi. Nie przysługiwało mu względem przekazanych środków prawo potrącenia z wierzytelnością wzajemną.

W świetle powyższej oceny materiału dowodowego oczywistym jest również dwukrotne wyczerpanie przez oskarżonego znamion czynu z art. 77ust 2 ustawy o rachunkowości i art. 79 ust. 4 ustawy o rachunkowości poprzez dopuszczenie do nie sporządzenia i nie złożenie sprawozdania finansowego za pierwszy i drugi rok obrotowy spółki (...), której był prezesem.

Oceniając całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych leżących w granicach pierwszych trzech czynów przypisanych oskarżonemu Sąd uznał, że cechują się one znacznym stopniem społecznej szkodliwości, za którym to wnioskiem przemawia przede wszystkim rozmiar wyrządzonej tym działaniem szkody. O wysokim stopniu społecznej szkodliwości trzeciego z przypisanych oskarżonemu czynów przemawiał dodatkowo fakt cynizmu, z jakim oskarżony naruszył zaufanie, którym został obdarzony przez Z. K. (1). Na podstawie powyższych kryteriów Sąd uznał następnie, iż czyny czwarty i piąty cechują się nieznacznym stopniem społecznej szkodliwości, jednakże wyższym niż znikomy. Za wnioskiem tym przemawiał przede wszystkim fakt, iż z jednej strony zaniechanie oskarżonego nie zakłóca mechanizmu sądowej kontroli nad działalnością zarządzanej przez oskarżonego spółki, skoro istnieją i prawidłowo funkcjonują instytucje mogące zweryfikować zgodność z prawem i wynik finansowy tego podmiotu w sytuacji zaniechania złożenia sprawozdania, z drugiej strony jednak zaniechanie oskarżonego utrudniło bieżącą kontrolę nad spółką, a przez to ograniczyło jawność stanowiącą niezbędną cechę współczesnego obrotu gospodarczego.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i złożenie szerokich wyjaśnień pozwalających na poczynienie kategoriycznych ustaleń w sprawie. Istotną okolicznością łagodzącą było także uzgodnienie z Prokuratorem i pokrzywdzonym warunków złożenia wniosku w trybie art. 387 §1 kpk, umożliwiające szybkie i sprawne zakończenie postępowania karnego.

Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował, odnośnie czynu drugiego i trzeciego długi okres jego popełniania połączony z dezinformowaniem pokrzywdzonego Z. K. (1) celem uzyskiwania dalszych, nienależnych oskarżonemu korzyści finansowych.

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk, w szczególności stopniem społecznej szkodliwości czynów i stopniem winy oskarżonego, Sąd uznał, że odpowiednimi karami orzeczonymi wobec S. A. będą wnioskowane przez niego kary, za czyn pierwszy roku pozbawienia wolności, za czyn drugi sześciu miesięcy pozbawienia wolności, za czyn trzeci roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności, oraz za czyn czwarty i piąty, przy przyjęciu, iż stanowiły one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 §1 kk kara trzech miesięcy pozbawienia wolności. Z całą pewnością nie będą one nadmierną dolegliwością dla oskarżonego, skoro pomimo szeregu okoliczności mających wpływ na stopień społecznej szkodliwości jak i istnienia okoliczności obciążających, mieszczą się one, za wyjątkiem kary za czyn z art. 284§2 kk, w dolnych granicach zagrożenia ustawowego, przewidzianego przez ustawodawcę. Z drugiej strony Sąd wnioskował, że nie jest konieczne wymierzanie mu kar surowszych, by osiągnięte zostały cele postępowania i cele kary. Orzeczone kara spełnią stawiane przed nimi cele w świetle oddziaływania wychowawczego, jak i zapobiegawczego, unaoczniając oskarżonemu naganność popełnionych czynów i jednocześnie ukazując mu nieuchronność poniesienia odpowiedzialności za naruszenie prawa. Kary te będą przy tym adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy, zatem spełnią wszystkie wymogi stawiane przed nimi przez przepisy karne.

Mając na uwadze okoliczność, że S. A. popełnił trzy przestępstwa oraz jeden ciąg przestępstw zanim zapadł pierwszy nieprawomocny wyrok co do któregośkolwiek z przedmiotowych występków i wymierzono za nie wyłącznie kary pozbawienia wolności, Sąd stosownie do art. 86 § 1 kk i art. 91§2 kk orzekł wobec oskarżonego wnioskowaną karę łączną 2 lat pozbawienia wolności. Przyjmując zasadę asperacji Sąd miał na uwadze bliski związek czasowy przypisanych oskarżonemu czynów oraz fakt, iż zostały one popełnione w związku z funkcjonowaniem jednego, zarządzanego przez niego podmiotu gospodarczego.

Kara orzeczona względem oskarżonego umożliwia warunkowe zawieszenie jej wykonania. Sąd na podstawie całokształtu okoliczności sprawy i kierując się przesłankami określonymi w art. 69 § 1 i 2 kk, wnioskował, że zachodzą okoliczności pozwalające na skorzystanie z dobrodziejstwa tej instytucji względem S. A.. Pozostaje to w zgodzie z treścią złożonego przez S. A. wniosku w trybie art. 387§1 kpk. Sąd miał w tym zakresie na względzie przede wszystkim fakt uprzednią niekaralność oskarżonego. Z tego wypływa wniosek, że można wobec niego postawić pozytywną prognozę, iż pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie popełni on, mając świadomość konsekwencji prawnych, ponownie przestępstwa. Zachodzą więc podstawy do uznania, że dla osiągnięcia celów kary wystarczające będzie orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał, mając przy tym mając na względzie maksymalny wymiar kary umożliwiający w toku rozprawy warunkowe zawieszenie jej wykonania, a także orzeczony niezależnie środek probacyjny w postaci obowiązku naprawienia szkody i czteroletni środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej, iż zasadnym będzie, dla możliwości weryfikacji ich wypełnienia wyznaczenie maksymalnego, pięcioletniego okresu próby. Orzeczenie takiej kary z całą pewnością odniesie efekt wychowawczy i zapobiegawczy.

Mając na uwadze możliwości zarobkowe oskarżonego, jego sytuację finansową wyrażającą się w posiadaniu udziałów w spółce o wartości około 30.000 złotych, wartość szkody pozostającej do naprawienia, Sąd uznał, iż uwzględnienie wniosku S. A. co do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody w całości na rzecz pokrzywdzonych A. R. i P. K. w terminie sześciu miesięcy oraz w części, w kwocie 83.224,90 złotych w terminie trzech lat z jednej strony będzie realne do wykonania dla oskarżonego, z drugiej zaś strony uczyni zadość konieczności zaspokojenia roszczenia przysługującego pokrzywdzonym.

Zważywszy na okoliczność, iż oskarżony prowadził działalność gospodarczą w obu podmiotach rażąco naruszając zasady zaufania w obrocie gospodarczym, przenosząc nie tylko ryzyko, ale wręcz koszt ich funkcjonowania na osoby trzecie, zachowując przy tym dla siebie całość uzyskanych w ten sposób dochodów, przeznaczając je między innymi na utrzymywanie kosztownych pojazdów mechanicznych, przyznawane przez niego zaniechanie dopełnienia zupełnie podstawowego obowiązku ewidencjonowania przychodów i wydatków firmy oraz oddzielenia gospodarki finansowej

prowadzonych podmiotów gospodarczych od finansów rodzinnych, Sąd, uwzględniając wniosek oskarżonego w trybie art. 387 § 1 kpk orzekł względem niego czteroletni zakaz prowadzenia działalności gospodarczej oraz pełnienia funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta i pełnomocnika w spółce handlowej, uznając iż ich wykonywanie przez oskarżonego stanowi realne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania obrotu gospodarczego.

Orzeczenie o kosztach procesu wynika z faktu, iż oskarżony w chwili obecnej nie posiada stałego zatrudnienia, a nadto został na niego nałożony obowiązek naprawienia szkody w znacznej. Z tych względów obciążenie S. A. kosztami procesu byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Orzeczenie w punkcie dziesiątym było rozstrzygnięciem obligatoryjnym, podyktowanym treścią art. 627 kpk.